

ĐỀ BÀI

**EM HÃY KỂ
LẠI BUỔI CHÀO
CỜ ĐẦU TUẦN
Ở TRƯỜNG EM.**

Bài làm

Theo thường lệ, vào mỗi sáng thứ hai, trường em đều tổ chức chào cờ và sinh hoạt đầu tuần dưới sân trường.

Sân trường em hôm nay đông hơn vì tất cả học sinh đều tập trung dưới sân chuẩn bị chào cờ, không tản mạn trên hành lang các lớp như mọi khi. Tiếng nói, tiếng cười to, nhỏ, khúc khích tạo thành một không khí nhộn nhịp khác thường. Hôm nay, các bạn nam sinh không còn khoảng sân trống để đá cầu trước giờ học nữa. Khu vực căng-tin đông học sinh hơn mọi lần vì chúng em phải đến sớm, tụ tập ăn sáng ở đây.

Gần sáu giờ ba mươi, một hồi chuông dài ngân vang, tiếp theo là bản nhạc *Mái trường thân yêu* – bản nhạc của riêng trường em – vang lên từ hai chiếc loa lớn treo ở đầu mỗi dãy lớp. Theo quy định, bản nhạc vừa dứt là chúng em phải tập trung đầy đủ tại địa điểm dành cho lớp mình. Nếu trễ nải vì bất cứ lí do gì, lập tức thầy điều hành buổi lễ sẽ nhắc ngay tên của lớp đó dưới sân cờ khi tổng kết thi đua hàng tuần. Nắng sớm nhẹ nhàng tỏa ánh vàng nhạt trên những cành bàng, cành phượng trong sân trường, vài vạt nắng còn trải trên lớp vôi màu vàng đậm của các dãy lớp. Dưới ánh nắng ban mai, trường em rực rỡ biết bao!

Trước cửa phòng giáo viên, một số thầy cô, có lẽ là không chủ nhiệm đã có mặt đông đủ. Còn các thầy cô chủ nhiệm đang đứng cuối đội hình của lớp mình để nhắc nhở học sinh giữ trật tự.

Dưới chân cột cờ, hai bạn có nhiệm vụ kéo cờ, tươm tất trong bộ đồng phục, đang ở tư thế sẵn sàng, nghiêm trang.

Đúng sáu giờ ba mươi phút, tiếng thầy điều hành buổi lễ vang lên: *Tất cả học sinh so hàng! Nghỉ! Nghiêm!*. Toàn trường, cả ngàn người, thật đông mà im phăng phắc. Không khí mới long trọng, nghiêm trang làm sao! Tiếp theo, thầy hô to, đồng dục: *Kính mời Ban Giám hiệu, quý thầy cô, công nhân viên và toàn thể học sinh làm lễ chào quốc kì... Nghiêm! Quốc kì, chào...*

Tất cả học sinh đồng thanh hát bài quốc ca quen thuộc. Quốc kì đang được từ từ kéo lên với sự khéo léo nhịp nhàng của hai bạn học sinh. Âm thanh hào hùng của điệu nhạc, lời ca như cuốn hút với lời ca cuối, hào hùng và dứt khoát *nước non Việt Nam ta vững bền*. Thật là một ước mơ chân chính, lớn lao, ước mơ muôn đời của dân tộc ta. Lá cờ giờ đây như được pha thêm sắc thắm đang tung bay trong nắng sớm. Cờ theo tiếng hát từ từ bay lên cao và khi tiếng hát vừa dứt, quốc kì cũng lên đến đỉnh.

Sau lễ chào cờ, tiếng thầy điều hành buổi lễ lại trân trọng vang lên: *Xin mời thầy cô nghỉ*. Tiếp theo, cô phụ trách kỷ luật nêu nhận xét tình hình thi đua giữa các lớp trong tuần. Lớp đạt điểm cao, có nhiều thành tích sôi nổi vỗ tay reo mừng, lớp bị nhắc nhở phê bình thì ỉu xiu, thì thảm than thở. Cuối cùng thầy Hiệu trưởng nói chuyện với chúng em. Thầy lúc nào cũng nghiêm nghị nhưng giọng nói ôn tồn, dịu dàng. Thầy khuyên chúng em học tập có

phương pháp, nỗ lực vượt khó, vui chơi lành mạnh. Đất nước đang đặt kỳ vọng vào các em, thầy nói ngắn gọn mà thân ái. Em như hiểu được tình thương bao la của thầy đối với học trò. Thầy chỉ mong mọi điều tốt đẹp cho chúng em.

Cuối cùng, phần thưởng nhất, nhì, ba được trao cho ba tập thể lớp xuất sắc trong tháng, giữa tiếng vỗ tay ròn rã cả sân trường. Bỗng tiếng chuông reo vang, chúng em lần lượt di chuyển về lớp học.

Theo các bạn vào lớp, lòng em còn vương vấn mãi không khí và lời ca của buổi chào cờ. Em chợt nghĩ: *Đoàn quân Việt Nam đi chung lòng cứu quốc*, còn chúng em hôm nay, chúng em đang và sẽ là đoàn quân xây dựng đất nước *đàng hoàng, to đẹp* như ước mơ của Bác, của tất cả mọi người Việt Nam ta.